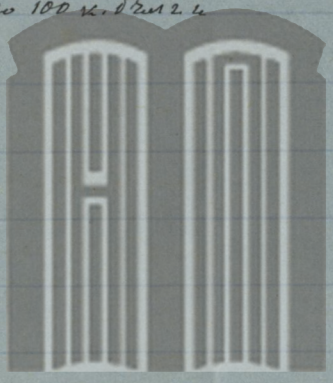

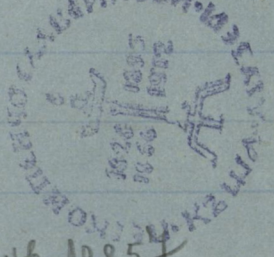

Абланица (Орхание, първо Ловечъ) на с. и отъ Орхание въ пътьтъ къмъ Луковитъ на високо и сухо мѣсто до 40 к. съ нѣколко хана. Прѣди войната имало връзъ 200 к. изгорѣли цѣлото село освѣнъ отъ нѣколко колиби и брои до 222 к. 1235 д. Има църква, училище, учащи 100 м. и до 50 ж. Отъ тѣй нарѣчените колиби на Абланица има нѣкои по 20-30 къщи, каквото Наново, Шомакъ и пр. — Въ околностьта на Абланица има руда отъ тънки плочи за покривъ между които са срѣдни и аспидовъ камъкъ (плочи за писане), които берътъ и употрѣбяватъ сиромашки тѣ ученици. — Отъ Абланица на изт. ~~[illegible]~~ се дѣлятъ два пътя: единъ за Ждвенъ който работи сега минува прѣзъ единъ тѣсенъ и каменливъ сухъ въ долъ та слиза въ долината на Панега та на Луковитъ и прѣзъ полето прѣз Телишъ на Плевенъ, другий подъ Балкана право за Ловечъ ~~прави се още много искаченъ~~. — Отъ Абланица до Глава Панега има единъ добъръ часъ. 1)

Аблановo горне Бѣла. (6 ч.)

Аблановo полско (Ялъ Аблановo) Бѣла 6 ч.
4 к. тур. първомъ
Аблановo горско, Бѣла 6 ч. първо 100 к. бълг. и
17 чрк.

Абоби-паша с. Веленко

Абрашлари к. р. Сърне-Гор. 320 к. 1862 д. отъ
които тур. 8 д. и цигани 40 д. други тѣ бъл.
има 7-8 прѣселенци отъ Мандрица село Чорленско.

Абрашлари к. р. Чирпан. (нѣма)

Алаатъ чешмелери изводи и чешми (въ Сили- 9)
тренско, 10 ч. отъ Силистра до Арбутски 2.) досе-
гашни, до тѣхъ има остатки отъ старини, со-
да е било градъ или твърдиня в старо врѣме

Абтаразаклъ к. р. Айтосъ 40 к. 120 д. има и до
о д. прѣсел. бъл. отъ Анч. паша.

Асталъ кьой к. р. Карнобат. въ Балкана между
орешъ с. отъ напрѣдъ 70 к. тур. въ войната
изгорено сега се селятъ българи има 10-12 к.

инв. №857
Градски архив София